

Screenings- en selectiviteitskader misdrijven

Vastgesteld door het College van Procureurs-Generaal

Landelijk Platform VVC OM-politie

Status: Definitief

Datum: 25 oktober 2021

Colofon

Uitgave: Landelijk Platform VVC OM-politie

Redactie en Contact: secretariaat landelijk platform: email: [REDACTED] [@politie.nl](mailto:[REDACTED]@politie.nl)

Versie: oktober 2021

INHOUDSOPGAVE

1	INLEIDING	4
1.1	Ultimum remedium	4
2	REGISTREREN	4
2.1	Onschuldbeginsel	4
2.2	Redelijk vermoeden van schuld	4
3	SCREENEN	5
3.1	Strafbaar feit	5
3.2	High Impact Crime- en ondermijningsmisdrijven	5
3.3	Opsporingsindicatie VVC-misdrijven	5
3.4	Informatieplicht	5
4	SELECTEREN	6
4.1	Oppakken of vroegtijdig beëindigen	6
4.2	Overleg politie en OM	6
5	VROEGTIJDIG BEËINDIGEN	7
5.1	Geen kansrijke vervolgbare zaak	7
5.1.1	Bekennende verdachte noodzakelijk	7
5.1.2	Onvoldoende medewerking aangever	7
5.1.3	Ingetrokken aangifte	8
5.1.4	Tegenaangifte	8
5.2	Niet strafrechtelijke interventie effectiever	8
5.2.1	Civil- of bestuursrechtelijk van aard	8
5.2.2	Burenconflict, zakelijk conflict, familievete	8
5.3	Wegens capaciteitsoverwegingen	8
5.3.1	Bagatelzaken	8
5.3.2	Niet bekende verdachte	8
5.3.3	Medeschuld/uitlokking/nalatigheid aangever	9
5.3.4	Late aangifte	9
5.4	Informatieplicht	9
6	AFRONDEN	9
6.1	Afronden zonder verdachte	9
6.2	Afronden met verdachte	9
6.3	Informatieplicht	9
7	STAPPENPLAN	10

1 INLEIDING

De Nationale Politie (hierna 'politie') en het Openbaar Ministerie (hierna 'OM') worden geconfronteerd met een veelheid aan strafbare feiten. Tegelijkertijd is de beschikbare opsporingscapaciteit beperkt en dwingt tot het maken van keuzes. Dat betekent dat steeds afgewogen moet worden of in een zaak tot opsporing wordt overgegaan en, zo ja, met welke inzet.

Gegeven de beperkte opsporingscapaciteit zal er altijd sprake zijn van selectieve opsporing.

Het screenings- en selectiviteitskader misdrijven is een nadere uitwerking van het in de Aanwijzing voor de opsporing¹ op hoofdlijnen gegeven afwegingskader. Het geeft handvatten voor de politie en het OM om de juiste keuzes te maken in de aanpak van misdrijven².

1.1 Ultimatum remedium

Het strafrecht wordt ingezet als het in de gegeven omstandigheden zorgt voor de meest betekenisvolle interventie en wordt pas ingezet als andere interventies niet (meer) passend zijn. De politie moet zich daarom in een zo vroeg mogelijk stadium altijd afvragen of het (onderliggende) probleem buiten het strafrecht om kan worden verholpen/opgelost en zo nodig de verbinding leggen met organisaties buiten het strafrecht, om dit te bewerkstelligen.

Bij het opnemen van een aangifte moet de politie de aangever vragen wat de aangever met de aangifte wil bereiken.

2 REGISTREREN

Het screenings- en selectiviteitskader misdrijven gaat ervan uit dat personen alleen worden ingevoerd in politieregistratiesystemen³ als dat een doel dient, dat deze invoering volgens de regels gebeurt en dat de juiste rollen aan de personen worden toegekend. De politie is verantwoordelijk voor deze correcte registratie. Daarbij is het volgende van belang.

2.1 Onschuldbeginself

Een persoon is onschuldig totdat in rechte is komen vast te staan dat diegene niet onschuldig is. Waarheidsvinding staat voorop: dit betekent onder meer dat de politie zowel ontlastend als belastend (bewijs)materiaal moet onderzoeken. Ook moet de politie terughoudend zijn om iemand als verdachte aan te merken en diegene aldus die rol in politieregistratiesystemen toe te kennen. Een registratie als verdachte kan namelijk vergaande consequenties hebben, nog los van de administratieve perikelen.

De politie kan de rol 'in onderzoek' registreren. Na nader opsporingsonderzoek moet de politie de juiste rol toekennen of de rol verwijderen.

2.2 Redelijk vermoeden van schuld

Op grond van artikel 27 van het Wetboek van Strafvordering wordt als verdachte voordat vervolging is aangevangen aangemerkt degene te wiens aanzien uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden van schuld aan een strafbaar feit voortvloeit. Het enkele feit dat iemand aangeeft dat een persoon iets strafbaars gedaan heeft, hoeft niet altijd een redelijk vermoeden van schuld op te leveren. Dit hangt namelijk af van de omstandigheden van het geval. Zo kunnen er valse motieven zijn om aangifte te doen.

Als er geen sprake is van een *redelijk* vermoeden van schuld, moet de politie de rol 'in onderzoek' registreren. Na nader opsporingsonderzoek moet de politie de juiste rol toekennen of de rol verwijderen.

¹ Via www.wetten.nl; zoekterm 'Aanwijzing voor de opsporing'.

² Het screenings- en selectiviteitskader misdrijven is dus niet van toepassing op overtredingen.

³ Voor het gebruik van de politieregistratiesystemen wordt verwezen naar de handleidingen ervan.

3 SCREENEN

Het is de casescreener van de politie, als verantwoordelijke voor het beoordelen van alle nieuwe potentiële opsporingsonderzoeken, die aangiften/meldingen in- en uitscreent. Als een aangifte/melding wordt ingescreend, wordt een onderzoeksdossier van het misdrijf aangemaakt. Als een aangifte/melding wordt uitgescreend, wordt deze afgewezen.

De casescreener toetst of er sprake is van:

1. een strafbaar feit,
2. een High Impact Crime- of ondermijningsmisdrijf,
3. een opsporingsindicatie.

NB Opsporingscapaciteit mag bij de toets dus geen rol spelen!

3.1 Strafbaar feit

Als er evident geen sprake is van een strafbaar feit, dan wijst de casescreener de aangifte/melding af en verwijdt de politie de rol 'verdachte' uit de politieregistratiesystemen.

3.2 High Impact Crime- en ondermijningsmisdrijven

In alle High Impact Crime- en ondermijningsmisdrijven (niet zijnde VVC-misdrijven) maakt de casescreener een onderzoeksdossier aan en overlegt de politie met het OM.

3.3 Opsporingsindicatie VVC-misdrijven

Een misdrijf dat eenvoudig van aard is en een behandelijd vergt van slechts uren of dagen is een veel-voorkomende-criminaliteit-misdrijf (VVC-misdrijf).

Er moeten aanknopingspunten zijn om een opsporingsonderzoek in te stellen en/of er moeten aanwijzingen zijn die een indicatie geven om uiteindelijk de identiteit van de verdachte te kunnen vaststellen. De inspanningen die daarmee gemoeid zijn, moeten in redelijke verhouding staan tot het belang van het te onderzoeken misdrijf.

Voorbeeld: het veiligstellen van biologische sporen en het laten onderzoeken daarvan op DNA staat wel in redelijke verhouding tot een woninginbraak, maar niet tot een winkeldiefstal.

Als er geen opsporingsindicatie is in VVC-misdrijven, dan wijst de casescreener deze af.

In geval er sprake is van (politiek, bestuurlijk of publicitair) gevoelige VVC-misdrijven, dan zorgt de casescreener ervoor dat die (afgewezen) VVC-misdrijven worden besproken tijdens het overleg tussen politie en OM. In dat overleg beslissen politie en OM over mogelijke andere interventies.

NB Als er na de aangifte/melding al opsporingshandelingen zijn verricht en die hebben niet tot een te identificeren verdachte geleid, dan maakt de casescreener een onderzoeksdossier aan en rondt deze af zonder verdachte⁴!

In alle andere gevallen maakt de casescreener een onderzoeksdossier aan.

3.4 Informatieplicht

Als de casescreener een aangifte heeft afgewezen, dan informeert de politie de aangever. Dit moet gebeuren met de daarvoor bestemde standaardbrief, aangevuld met een specifieke toelichting, of via het slachtofferportaal en (zo mogelijk) met een mondelinge toelichting.

Omdat de aangever bezwaar kan maken bij het OM, noteert de casescreener in BOSZ:

- waarom de aangifte is afgewezen,
- op welke datum dat is besloten,
- indien van toepassing, met welke (hulp)officier van justitie of (andere) OM-medewerker is overlegd en
- indien van toepassing, hoe het contact met de aangever is geweest.

⁴ Zie ook hierna onder 6.1.

4 SELECTEREN

De dossiermanager van de politie is (samen met het OM) ervoor verantwoordelijk dat de beschikbare opsporingscapaciteit goed wordt ingezet en beoordeelt om die reden de prioriteit, de kans op bewijsbaarheid, of een niet strafrechtelijke interventie effectiever is en of voldoende opsporingscapaciteit beschikbaar is voor ingescreende aangiften/meldingen (hierna 'zaken').

Zaken die binnen vastgestelde landelijke⁵ en overige⁶ prioriteiten vallen, moeten in beginsel worden opgepakt.

4.1 Oppakken of vroegtijdig beëindigen

Bij de beslissing om zaken op te pakken of vroegtijdig te beëindigen, moeten de kenmerken ervan worden afgewogen tegen beleidsmatige prioriteiten:

- de opsporingsindicatie,
- de (kans op) bewijsbaarheid in combinatie met de inspanningen die met de bewijsbaarheid gemoeid zijn,
- de ernst van de verdenking, o.a.:
 - o de impact op de maatschappij en het slachtoffer,
 - o de hoedanigheid van het slachtoffer (bijv. personen met een publieke taak, verstandelijk beperkten of ouderen),
 - o de gevoeligheid van de zaak (o.a. media-aandacht),
 - o de context waarin de verdenking zich heeft afgespeeld en
 - o de aard en hoogte van de schade,
- de persoon van de verdachte (o.a. de leeftijd, de (geestelijke) gesteldheid en het recidive risico),
- de belangen van het slachtoffer,
- de bijdrage van het strafrecht aan het oplossen van een concreet maatschappelijk probleem,
- de afpakkans.

4.2 Overleg politie en OM

Het OM kan, al dan niet op voorstel van de politie, zaken selecteren⁷ die moeten worden opgepakt.

De politie overlegt periodiek met het OM⁸ in elk geval als het gaat over het volgende:

- twijfel over oppakken en vroegtijdig beëindigen,
- zaken met landelijke en lokale prioriteit met het voornemen tot vroegtijdig beëindigen,
- zaken over specifieke strafbare feiten zoals genoemd in de modelagenda⁹,
- zaken waarin dwangmiddelen zijn ingezet en waarin de verdachte (nog) niet is gehoord en die in aanmerking komen voor een technisch sepot¹⁰,
- zaken van verdachten waartegen dwangmiddelen zijn ingezet (anders dan alleen de staandehouding) of BOB-middelen zijn ingezet waarvoor een officiersbeslissing nodig was, ook als zij niet gehoord zijn¹¹, waaronder zaken waarin de hulpofficier van justitie na een aanhouding van de verdachte heeft geoordeeld dat de verkeerde persoon is aangehouden of dat de aanhouding om een andere reden ten onrechte heeft plaatsgevonden en dus geen bevel tot ophouden is gegeven,
- zaken waarin verdachten ten minste twee keer zijn ontboden, maar niet zijn verschenen,
- zaken/verdachten met de status inactief¹²,
- zaken waarin herstelbemiddeling is mislukt,

⁵ Via www.rijksoverheid.nl; zoekterm 'Uitwerking Veiligheidsagenda' of via politie en OM landelijk vastgestelde fenomenen.

⁶ Zoals regionale, RIEC en Zorg- en Veiligheidshuisprioriteiten.

⁷ Het selecteren van zaken vindt plaats op basis van het opportuniteitsbeginsel als bedoeld in artikel 167 van het Wetboek van Strafvordering. Er kan van vervolging worden afgezien op gronden aan het algemeen belang ontleend. Voor de praktijk betekent dat (zie ook 1.1.) dat er een opsporingsonderzoek wordt ingesteld en zo mogelijk tot vervolging wordt overgegaan als dat in het concrete geval de meest aangewezen interventie is.

⁸ Lokaal kunnen afspraken gemaakt worden over de wijze waarop, met wie van het OM en wanneer het overleg plaats moet vinden.

⁹ Er is een *modelagenda periodiek overleg politie en OM als bedoeld in art. 4.2 van het Screenings- en selectiviteitskader misdrijven* bijgevoegd als bijlage.

¹⁰ Het seponeren van een zaak is een beslissing van het OM om een verdachte niet (verder) te vervolgen op basis van de Aanwijzing sepot en gebruik sepotgronden (via www.wetten.nl; zoekterm 'Aanwijzing sepot en gebruik sepotgronden'). Als er tegen de geïdentificeerde verdachte dwangmiddelen zijn ingezet (anders dan alleen de staandehouding) of deze is gehoord of er zijn BOB-middelen ingezet waarvoor een officiersbeslissing nodig was, dan moet het OM een vervolgingsbeslissing nemen.

¹¹ Het OM zal besluiten tot een sepot met sepotcode 01.

¹² Zaken waarin mogelijk een uitslag te verwachten is, zoals gesignaleerde verdachten en DNA-hitlijsten.

- zaken waarin de aangever de aangifte wenst in te trekken én waarin de indruk bestaat dat die wens is ontstaan door van buiten komende druk,
- (politiek, bestuurlijk of publicitair) gevoelige zaken,
- de voortgang van zaken met meerderjarige verdachten die langer dan negentig dagen in onderzoek zijn bij de politie,
- de voortgang van zaken met minderjarige verdachten die langer dan dertig dagen in onderzoek zijn bij de politie,
- zaken met verdachten die verward gedrag¹³ vertonen,
- zaken met verdachten die in een GGZ-instelling zijn opgenomen en zich binnen die setting strafbaar hebben gedragen,
- zaken met verdachten die (voormalig) tbs'er zijn en
- overige zaken die van belang kunnen zijn voor de inzet van capaciteit bij politie en OM.

5 VROEGTIJDIG BEËINDIGEN

Vroegtijdig beëindigen is een beslissing om niet (verder) op te sporen om één van de volgende redenen:

- geen kansrijke vervolgbare zaak,
- niet strafrechtelijke interventie effectiever,
- wegens capaciteitsoverwegingen.

Ondanks de aanwezigheid van een opsporingsindicatie en/of een zaak met een geïdentificeerde/te identificeren verdachte kan een zaak toch vroegtijdig worden beëindigd. Dit is een opsporingsbeslissing.

Vroegtijdig beëindigen door de dossiermanager is alleen mogelijk als:

- er tegen de verdachte die kan worden geïdentificeerd geen dwangmiddelen zijn ingezet (een staandehouding buiten beschouwing latend) en
- de verdachte niet is gehoord en
- er slechts BOB-middelen zijn ingezet waarvoor geen beslissing van een officier van justitie vereist is.

NB Als niet aan deze vereisten is voldaan, dan moet er een vervolgingsbeslissing door het OM worden genomen!

Als wel voldaan is aan de hierna genoemde uitgangspunten, dan *kan* (dit *moet* dus niet) de dossiermanager een zaak vroegtijdig beëindigen. Als een zaak vroegtijdig wordt beëindigd, dan moet de rol van verdachte worden verwijderd.

5.1 Geen kansrijke vervolgbare zaak

5.1.1 *Bekennende verdachte noodzakelijk*

Als sprake is van een zaak (met een verdenking van een gering feit) waarin alleen met een bekende verklaring van de verdachte voldoende wettig bewijs kan worden verkregen.

5.1.2 *Onvoldoende medewerking aangever*

Als de aangever binnen een redelijke termijn geen gehoor geeft aan verzoeken van de politie tot het afleggen van een nadere verklaring of het verstrekken van informatie die van belang kan zijn in het kader van de waarheidsvinding.

Voorbeeld: de aangever verstrekt geen zelfgemaakte of in zijn/haar bezit zijnde beelden, verschafft geen toegang tot e-mail-en/of telefooncorrespondentie die kan leiden tot identificatie van de verdachte of geeft desgevraagd geen personalia op van getuigen.

¹³ Een persoon met verward gedrag is een ieder die vanwege zijn al dan niet tijdelijke verstoorde oordeelsvermogen gedrag vertoont waarmee hij een bedreiging vormt voor zichzelf, voor anderen of voor de openbare orde en veiligheid. Omdat er bijna nooit sprake is van volledige ontoerekeningsvatbaarheid, kunnen dus ook personen met verward gedrag aangesproken worden op hun strafrechtelijk verwijtbare gedrag. Naast het opmaken van proces-verbaal zal steeds moeten worden bekeken of toeleiding naar de (vrijwillige) zorg en hulpverlening noodzakelijk/wenselijk is. De inzet van het strafrecht kan helpen bij de toeleiding naar de noodzakelijke/wenselijke zorg.

5.1.3 Ingetrokken aangifte

Als de aangever de aangifte heeft ingetrokken of te kennen heeft gegeven de aangifte te willen intrekken, uitgezonderd indien sprake is van huiselijk geweld/belaging en uitgezonderd de zaken waarin de indruk bestaat dat de aangifte is of wordt ingetrokken door van buiten komende druk.

NB Bij de laatstgenoemde categorie gevallen moet de politie overleggen met het OM! Het OM kan namelijk ambtshalve tot vervolging overgaan als sprake is van een bewijsbaar strafbaar feit.

5.1.4 Tegenaangifte

In zaken waarin over hetzelfde of daarmee verband houdende feitencomplex aangifte en tegenaangifte is gedaan en beide partijen een verwijt valt te maken.

NB Als in een lopende strafzaak een tegenaangifte is gedaan, dient die in beginsel bij die lopende strafzaak te worden gevoegd via het OM.

5.2 Niet strafrechtelijke interventie effectiever

5.2.1 Civiel- of bestuursrechtelijk van aard

Er dient reeds bij het (verkennende gesprek voorafgaand aan het) doen van aangifte aandacht te zijn voor situaties waarin een strafrechtelijk optreden niet of minder aangewezen is, omdat een civiele, bestuursrechtelijke, zorg gerelateerde, fiscale of integrale aanpak mogelijk effectiever is.

Voorbeelden:

- verlaten plaats ongeval met slechts materiële schade en de verdachte slechts redelijkerwijs had kunnen vermoeden dat schade is veroorzaakt: herstelbemiddeling en/of verzekeraar,
- aanhoudende overlastgever: woningcoöperatie en/of gemeentelijk gebiedsverbod,
- mogelijke fraude: uitkeringsinstantie of Belastingdienst,
- persoonsgerichte aanpak: aanmelding Zorg- en Veiligheidshuis en
- eigendomskwesies, erfenisangelegenheden, zaken tussen (ex-)partners of samenwonenden met een financiële component die zich tijdens het huwelijk, relatie of het samenwonen zouden hebben voorgedaan, geldlening tussen vrienden, familieleden of niet gehuwde/geregistreerde partners of samenwonenden waar de ene partij, al dan niet na beëindiging van de relatie, de andere partij beschuldigt van diefstal/verduistering van geld/goederen tijdens de relatie, niet nakomen van een betalings- of leveringsverplichting na bijv. een Marktplaatsdeal: civiele rechter.

Afgezien van het type zaak en de bewijsbaarheid ervan (formeel is mogelijk sprake van een strafbaar feit met opsporingsindicatie) is in dit soort zaken een andere rechtsgang c.q. andere interventie meer aangewezen.

5.2.2 Burenconflict, zakelijk conflict, familievete

In zaken van vernieling, belediging, bedreiging of (over en weer) licht geweld (bijv. een droge klap), door bijv. een familielid, bekende of buur, of zaken waaraan een burencconflict, familievete of zakelijk geschil ten grondslag ligt, moet ingezet worden op herstelbemiddeling, tenzij sprake is van huiselijk geweld/belaging.

De politie wijst de partijen op de mogelijkheid van herstelbemiddeling. Dit kan zijn een gesprek met een (wijk)agent of inschakeling van buurtbemiddeling. Dit kan als er aangifte is gedaan en ook als nog geen aangifte is gedaan. Pas op het moment dat herstelbemiddeling niet tot het gewenste resultaat leidt, overlegt de politie eventuele vervolgstappen met het OM.

5.3 Wegens capaciteitsoverwegingen

Indien er nog wel mogelijkheden tot opsporing aanwezig zijn, maar er geen capaciteit is en niet te verwachten is dat deze binnen afzienbare tijd beschikbaar zal komen, kunnen zaken in de volgende gevallen vroegtijdig worden beëindigd.

5.3.1 Bagatelzaken

In zaken die een zo geringe inbreuk op de rechtsorde hebben gehad (bijv. omdat het bij een poging is gebleven) of zo weinig schade hebben veroorzaakt c.q. de schade reeds is gecompenseerd dat een strafvervolging voor het strafbare feit onevenredig zwaar zou zijn in verhouding tot wat heeft plaatsgevonden.

5.3.2 Niet bekende verdachte

Als de identiteit van de verdachte niet bekend is en ook niet zeer gemakkelijk te achterhalen is, maar er is nog wel een opsporingsindicatie.

5.3.3 Medeschuld/uitlokking/nalatigheid aangever

Als sprake is van evidente medeschuld van, uitlokking door en/of (groeve) nalatigheid aan de kant van de aangever én het geen huiselijk geweld/belaging betreft.

Voorbeeld: diefstal van goederen die door de aangever niet zijn afgesloten en/of onbeheerd/onbewaakt in het zicht zijn achtergelaten, afhankelijk van de waarde van het gestolene; in zaken waar de aangever niet de in het normaal maatschappelijk verkeer benodigde voorzichtigheid heeft betracht; verduistering van goederen die met een (huur-/lease-/bruikleen)overeenkomst in het bezit zijn gekomen van de verdachte en de verhuurder/uitlener onvoldoende maatregelen heeft getroffen om het bezit van zijn eigendom te beschermen, dan wel de verdachte nog niet in gebreke heeft gesteld. (Dit soort tekortkomingen in de nakoming van overeenkomsten leent zich meer voor een civielrechtelijke benadering, tenzij die civielrechtelijke procedure de aangever geen redelijk alternatief biedt bijv. met een verdachte zonder vaste woon- of verblijfplaats in Nederland.)

5.3.4 Late aangifte

Als pas na ten minste drie maanden na de pleegdatum van het feit aangifte wordt gedaan zonder dat daarvoor een redelijke, die vertraging verklarende verklaring wordt gegeven.

5.4 Informatieplicht

Als de dossiermanager een zaak vroegtijdig heeft beëindigd, dan informeert de politie de aangever. Dit moet gebeuren met de daarvoor bestemde standaardbrief, aangevuld met een specifieke toelichting, of via het slachtofferportaal en (zo mogelijk) met een mondelinge toelichting.

Omdat de aangever bezwaar kan maken bij het OM, noteert de dossiermanager in BOSZ:

- waarom de zaak vroegtijdig beëindigd is,
- op welke datum dat is besloten,
- indien van toepassing, met welke (hulp)officier van justitie of (andere) OM-medewerker is overlegd,
- indien van toepassing, hoe het contact met de aangever is geweest en
- indien van toepassing, bij welke organisatie een niet strafrechtelijke interventie in gang is gezet.

6 AFRONDEN

Als alle opsporingshandelingen zijn verricht, dan laat de dossiereigenaar het onderzoeksdossier door de dossiermanager nakijken op kwaliteit en volledigheid.

6.1 Afronden zonder verdachte

Als het opsporingsonderzoek niet heeft geleid tot een geïdentificeerde verdachte, dan rondt de politie het onderzoeksdossier af zonder verdachte.

6.2 Afronden met verdachte

Als sprake is van een geïdentificeerde verdachte en het opsporingsonderzoek is gereed, dan controleert de politie of:

- van ieder misdrijf een registratie is aangemaakt,
- in iedere registratie de juiste rollen zijn gekoppeld,
- de identiteit van de verdachte op de juiste wijze is vastgesteld middels de strafrechtketendatabank,
- (bij meerdere registraties) alle registraties aan de zaaksregistratie zijn gekoppeld.

De dossiermanager geeft de verdachte in het onderzoeksdossier de juiste afhandeling. De politie rondt de zaak af met verdachte.

6.3 Informatieplicht

Als de politie een zaak heeft afgerond, dan informeert de politie, indien van toepassing, de aangever. Dit moet gebeuren met de daarvoor bestemde standaardbrief, aangevuld met een specifieke toelichting, of via het slachtofferportaal en (zo mogelijk) met een mondelinge toelichting.

Omdat de aangever bezwaar kan maken bij het OM, noteert de politie in BOSZ:

- waarom de zaak is afgerond zonder verdachte,
- op welke datum dat is besloten,
- indien van toepassing, met welke (hulp)officier van justitie of (andere) OM-medewerker is overlegd en
- indien van toepassing, hoe het contact met de aangever is geweest.

7 STAPPENPLAN

1. Is sprake van een strafbaar feit?
 - a. Nee = afwijzen.
 - b. Ja = naar stap 2.
2. Is sprake van een misdrijf of overtreding?
 - a. Overtreding = het screenings- en selectiviteitskader misdrijven is niet van toepassing.
 - b. Misdrijf = naar stap 3.
3. Is sprake van een High Impact Crime- of ondermijningsmisdrijf of van een VVC-misdrijf?
 - a. High Impact Crime- of ondermijningsmisdrijf = onderzoeksdossier aanmaken.
 - b. VVC-misdrijf = naar stap 4.
4. Is sprake van enige opsporingsindicatie?
 - a. Nee = afwijzen én, in geval van een (politiek, bestuurlijk of publicitair) gevoelig VVC-misdrijf, agenderen op het overleg tussen politie en OM.
 - b. Ja = onderzoeksdossier aanmaken en naar stap 5.
5. Gaat het om een zaak die vroegtijdig kan worden beëindigd?
 - a. Ja = vroegtijdig beëindigen (al dan niet in overleg met het OM) of oppakken en naar stap 6.
 - b. Nee = oppakken en naar stap 6.
6. Heeft het oppakken van de zaak geleid tot een geïdentificeerde verdachte?
 - a. Nee = afronden zonder verdachte.
 - b. Ja = afronden met verdachte.